I SKYMNINGEN.

De hade slagit sig ned i hörnrummet och där satto de nu samtalande i skymningen — pratande så öppet och ogeneradt som man kan göra, endast då sällskapet består af vänner, af idel gamla bekanta. Och de voro ju alla nära släktingar och barndomsvänner — alla utom Torkel, som senare kommit in i kretsen.

Skymningen låg öfver rummet med ett svagt skimmer af guld från västerfönstret — vårens skymning, som verkar ömsom tystande, bindande, ömsom eggande till förtrolighet, allt efter stämning och tillfällighet.

Samtalet steg och föll — afstannade stundom — tog åter fart. Såsom nu, då någon kom att vidröra en uppslagen förlofning inom bekantkretsen.

— Det heter, förstås, att de i all vänlighet kommit öfverens om att bryta förlofningen, sade Tekla, som satt bekvämt tillbakalutad i soffan med fötterna — de voro verkligen mycket små och smala — hvilande på en pall. — Men jag vet från säkert håll, genom — — ja, det gör detsamma hvem — att det bara var Nils, som ville brytningen. Han har sagt till — — till en bekant, att han alldeles misstagit sig på sin känsla, nu insåg han, att det var bara barndomsvänskap han hyst för Ann-Sofie. Och på en dylik känsla vågade han ej bygga ett äktenskap. Ja, så sade han. — Ann-Sofie däremot är alldeles förtviflad.

Arvid knackade häftigt askan ur sin lilla pipa — att han var ond märktes tydligt.

— Karlen måtte väl vara så gammal att han kunde veta hvad han vill. Först gå åstad och förlofva sig med en snäll och rar flicka — gå hemligt förlofvad i tre och eclat i två år — och sen bryta förlofningen, emedan han misstagit sig på sin känsla — fy katten, så simpelt!

— Nog kan man misstaga sig, inföll Magnus försiktigt.

— Visst kan man misstaga sig — det har väl lite hvar gjort någon gång i sitt lif på ett eller annat sätt. Men när man känner en flicka från det både han och hon voro barn, lika länge som Magda och jag — här fick fru Magda en allvarlig nick — så bör man vid tjugosju års ålder vara såpass på det klara med sina känslor för henne, att man ej misstager sig på dem. Arvids röst lät riktigt upprörd — han var sådan, att han gjorde sina vänners sak till sin egen. — Kanske du rent af gillar hans handlingssätt? Det hade jag då ej väntat af dig!

— Långt därifrån, genmälte Magnus stillsamt, långt därifrån, Tvärt om är jag af den åsikten, att man under alla omständigheter bör hålla ett gifvet ord.

— Men Magnus! Tekla rätade häftigt upp sig ur sin bekväma ställning. Du kan väl ej mena, att man bör kvarstå i ett förhållande, då detta blifvit osant, det vill säga, då man märker, att den grund, hvarpå det bör hvila, ej finnes?

— Jo, det menar jag — Magnus hann ej säga mera, förrän han åter blef afbruten af Tekla.

— Jag fattar inte, att du kan tala så — hon blef helt ifrig. — Är det ej långt bättre att bryta en förlofning, ja, ett äktenskap, än att lefva i ett äktenskap utan kärlek — lefva i ett förhållande, baseradt på en lögn? Ett förhållande, som absolut måste verka neddragande, demoraliserande på en fint kännande!

— Ja, jag vet, hvad du vill säga, jag känner till alla de där fraserna och ännu flera därtill. Man behöfver bara en smula följa med en del modern litteratur för att lära sig dem utantill. Personliga lyckokraf, sublim hänsynslöshet, andlig finhet, känslornas skärhet — eller också deras hvitglödande hetta — absoluta rättigheter, plikter mot sig själf — men naturligtvis inga mot andra — jo, jag känner till alltsammans. Och likväl är jag så gammalmodig, att jag tror, att vi ha plikter äfven mot andra,— och jag förstår annat med "aktning för sig själf", än dessa moderna andar göra. Begreppet heder tycks nu betraktas som relativt — enligt min åsikt är det absolut. En man — ett ord — så hette det förr i tiden. Och därför säger jag: man bör absolut stå fast vid ett gifvet ord. Jag medgifver, att om, i ett fall som detta, båda parterna ansett en brytning lyckligast, då—men endast då — vore den berättigad. Nu däremot, då Ann-Sofies kärlek ej tycks ha upphört, borde enligt min åsikt Nils, hellre än att bereda henne hjärtesorg och krossa hennes tro på honom — han borde, säger jag, hållit sitt löfte kosta hvad det velat!

— Och om det nu händt så, att han, sedan de blifvit gifta, blifvit förälskad i någon annan — att den verkliga, stora kärleken kommit?

— Den verkliga kärleken — den enda stora kärleken — det är den som icke söker sitt. Det är den stora, vidhjärtade kärlek, som hellre kräfver egna önskningar än låter vägen till deras uppfyllande gå öfver andras lycka.

— Tack, Magnus!

Torkel, hvilken hittills som en stum åhörare suttit vid fönstret, höjde nu sin röst.

— Det var ett ord i sinom tid, det du sade: kärleken söker icke sitt. Det ordet är guldvågen, hvarpå all kärlek och så kallad kärlek kan vägas. Men då blir nog den mesta befunnen för lätt. Ty tidens största brist är just denna: bristen på en dylik kärlek. Skulle man beskrifva den moderna s. k kärleken kunde dess karaktäristik uttryckas i tre ord: Den söker sitt. Sin lycka, sitt nöje, sin tillfredsställelse. Det är visst Björnson som på ett ställe säger, att den som älskar ej kan sky offer. Det gäller icke nu. Offra — fy, ett så gammalmodigt ord! Hvem vill offra något nu för tiden? Nu har man ju icke ens rättighet att offra minsta grand af sin egen lycka. Nu blomstrar jagets kult!

— Jag har emellertid mycket ondt af stackars Ann-Sofie, ty hon tar nog mycket illa vid sig, hon är så känslig, stackars liten, sade fru Magda medlidsamt.

— Men inte behöfde hon väl för hela världen visa huru olycklig hon känner sig! Det kan ej annat än beröra mig pinsamt att se, hur hon tycks totalt sakna all kvinnlig stolthet. Blefve jag sviken i min kärlek, — förutsatt nämligen att jag kunde komma att älska någon — (hvad en hastig rodnad klär — bara den nu sågs i skymningen) — så skulle jag hellre sörja mig till döds än låta någon lefvande varelse veta därom, sade Tekla, som hade för vana att efter hvarje mera långvarig flirtations final någon tid gå omkring med ett uttryck af blid resignation.

— Men Ciss, sitter du och sofver, efter du aldrig säger ett ord? Du brukar eljes ej vara besvärad af munlåsa! Arvid vände sig mot gungstolen och den lilla varelse, som tycktes försvinna i dess djup. Han satte gungstolen i vaggning. Hvad tänker du om saken?

— Hvad jag tänker! Ciss sträckte upp armarna, gäspande lätt och småskrattande. Jo, vet ni, jag häller just på att läsa en bok af Marie Corelli: Två världar. — Ni vet. Och där står det, att hvar och en människa egentligen blott är en halfva och att hennes andra halfva finnes någonstädes — på vår jord eller någon annan planet. Där påstås också med bestämhet, att man absolut säkert en gång förr eller senare kommer att förenas med denna halfva — antingen här på jorden eller på Venus eller Jupiter eller någon annan stjärna. Det låter ju ganska antagligt, eller hur? Men med denna angenäma utsikt för ögonen kan man ju anse förlofningar och brutna förlofningar som småsaker och tänka: bättre lycka nästa gång, då finner jag kanske mitt rätta halfklot!

Det följde allmänt skratt på Ciss' ord — till och med Tekla måste draga på mun en smula.

— Men nej, vet ni hvad, skulle det ej smaka härligt med en apelsin? sade Ciss, jag skall kila ut efter några. Hon fladdrade ut som en fjäril, en af de där vackra, brokiga, hvilka se ut, som om de blifvit till på lek.

Avid skrattade.

— Hon är sig lik, Ciss. Alltid 'lefva lifvet'! Finner alltid rätta ordet för att häfva en tryckt stämning. Kan man kalla någon ett solsken, så skall det väl vara Ciss.

Magda strök tveksamt hans hand, tacksam för hans vänliga ord om systern. Hon kände, att det från annat håll kom en kall fläkt af ogillande. Jag tror verkligen ej, ursäkta mig snälla Magda, att hon är mäktig någon djupare känsla, därtill är hennes själ alltför grund, fruktar jag.

— Hon är ju ännu så ung, medlade Magnus.

— Ja, tjugutre år, upplyste Tekla välvilligt.

— Nåja, det är ju ingen ålder. Och förresten är hon så snäll och rar och godhjärtad, att man måste hålla af henne, och då kan man nog öfverse med, at hon är lite tanklös, eller hur?

Torkel teg.

Ciss kom tillbaka med en skål apelsiner, hvilka hon kringbjöd med ett gladt skämt för hvar och en. Och hon var glad och uppsluppen, sjöng: "I denna enkla låga hydda" och dansade en pas d'Espagne med Arvid — —

På aftonen, då hon stod vid fönstret i sitt rum och såg ut öfver trädgården där mörkret bredt sig öfver de blommande almarna och endast föga skingrades af ett blekt skimmer från nyets smala skära — då låg ett uttryck öfver hennes ansikte, hvilket Tekla aldrig sett däri— och knappt någon annan heller. Ögonen sågo långt, långt bort, bort genom nattens mörker, bort till en stor stad,, där det fanns en, som en gång....som ej mera....

När hon vändt sig från fönstret och tändt lampan föllo hennes ögon på boken, hvilken hon i dag åberopat. Hon såg stilla på den ett par minuter, ögonen voro mörka.

— Teorier, sade hon, i det hon slog till den med handen.

Så kastade hon upp den på en hylla och satte sig ned att läsa Buckle's Civilisationens historia....

Hämorrhoider botade på 6 till 14 dagar.

PAZO OINTMENT är garanterad att bota hvarje fall af kliande, osynliga, blödande eller framträdande hämorrhoider på 6 till 14 dagar eller pängarna återlämnade. 50c.

Sportsmän. — Automobilisten möter en jägare. — Hur går det för er?

Jägaren. — Åh, bara en hare. Och ni?

Automobilisten:— Ett halftjog höns, tre hundar, sex gäss och två ankor!

EN framstående läkare i Boston har i Paxtine gifvit åt världen sitt mest förträffliga medel för rensning mot smittostoff och som botar all inflammation och katarr i slemhinnorna, såsom inflammering i ögonen, strupen, näsan och blåskatarr.

Som rengöringsmedel för munnen och andedräkten kan det icke öfverträffas. Många kvinnor säga, att de icke ville undvara Paxtine om det också skulle kosta dem $10,00. Paxtine kan användas för så många olika ändamål, att hvarje kvinna i detta land borde veta detta. Fås för 50 cents i apoteken.

Skrif efter prof till The R. Paxtine Co., Boston, Mass.

Herrn: — I går var jag på "Ungkarlsklubben" — men jag trifs där inte nu.

Damen: — Skall det vara ett frieri?

Af ett utsändt cirkulär från Northwestern Hide & Fur Company framgår, att minkskinn har gått ner med 10 proc. och muskråttors gått upp med 10 proc. i pris. En genomsnittskvalité af muskråtters skinn ger 20 cents, medan en extra god gifver från 22 till 23 cents. Detta må i sanning vara uppmuntrande för fångarna. Medan således minkpriserna äro lägre jämfördt med år tillbaka äro de ändå rätt höga ännu. Skunk-skinn, om också lägre än för omkr. ett år sedan, äro dock väl värda att fånga: ett godt genomsnitt vill gifva från 65 till 75 cents. Fastän skinn äro betydligt lägre än för ett år sedan, betalar det sig likväl bra att insända dem. Det synes som om farmarena sälja dem hemma för från hälften till tredjedelen af deras egentliga värde. Då det låter sig göra, bör man insända både skinn och pälsverk. Om ni icke förstår alla de närmare omständigheterna härvid, bör ni tillskrifva det gamla, pålitliga Northwestern Hide and Fur Company för alla detaljer. Prislista och katalog öfver skjutvapen, fällor etc.

JON PEDERSSON STÄRCK.

En kärlekshistoria från Västergötland.

Jon Pedersson var en yngling om nitton år, då han kom till Ölstorp i Bitterna socken, Laske härad, såsom informator för ryttmästare Lilljehööks barn. Det var egentligen de yngsta, som skulle ha undervisning. Kerstin, äldsta dottern, som sett sina sexton vårar, skulle endast genomgå en kurs i räknelära. I enkla tal var hon redan förut inte så bortkommen, men här gällde det både bråk-, sorter-, intresse-, kedjeräkning och regula de tri. Och det gick nog så bra, ty Kerstin var läraktig.

Men nu finns det en liten räknemäster, som är ganska hemma i räknekonsten och kan både uppsätta och lösa de mest kvistiga tal och problem. För honom är nästan ingenting omöjligt. Och den skälmen ville vara med under lektionerna. Och det dröjde icke länge till dess han blef den egentlige läromästaren, såväl under lärotimmarne som däremellan.

Enkla talen voro öfverstökade och det började med bråk. Additionen gick rätt bra. Kerstin talade visst ett grand om subtraktion, men Jon tyckte, att de gärna kunde hoppa öfver den räkningen, för att så mycket snarare sätta sig in i multiplikationstabellen. Division kom icke i fråga. Jon förklarade, att det icke var något att dela på, och det tyckte nog Kerstin också. Sorter? — ja, båda ansågo sorten vara bra, sedan de nu kämpat ut allt bråk och intresse? — sådant var fullt vaket. Kedjeräkningen? — de drömde om en kedja, knuten af idel rosor och en gyllnene sådan, som skulle binda dem ännu fastare samman, och regulera de tri? — ja, de räknade utan synnerlig möda ut, at Jons hjärta och tankar förhöllo sig till Kerstins lika, som Kerstines hjärta och tankar förhöllo sig till Jons. Till undervisningsmaterial använde de kyssar, för det hade den lille räknemästaren lärt dem, och, oaktadt denne sköt pil på pil i en riktig korseld, kommo de aldrig af sig i räkningen.

Så sutto de en dag därute i löfsalen och repeterade multiplikationstabellen. Härmed voro de så upptagna, att de icke märkte ryttmästaren, som stannat där utanför och lyssnade på lektionen.

Nu blef följden ett alldeles nytt räknesätt. Ryttmästaren skulle draga roten ur dem, sutte den aldrig så fast. Han aktade icke hjärterötter en gång, och Jon skulle bums ur huset, förklarade han.

— — —

Det var icke med lätta steg, Jon vandrade åstad. Han tog vägen genom Vedums socken förbi Häggatorp, för att genom Lars och Vånga socknar fortsätta till Skara. På Larfs hed, där västgötaherrarne år 1529 ville förmå allmogen till uppror mot konung Gustaf, möttes han af tvenne danska ryttare. Det var krig mellan Sverige och Danmark, och ryttarne togo Jon för att vara en svensk spejare. Han var klädd i grått vadmal, men utseendet och hållningen gåfvo vid handen, att han var af herremannasläkt. Ryttarne trodde också, att han var en förklädd svensk officer. De höllo tätt intill med hästarne, en på hvardera sidan om Jon.

— De maa sige om, hvor de svenske Krigsmænd staar, befallde de och svängde hotande sina värjor.

Men Jon var storväxt, stark och orädd. I ett ögonblick fattade han ryttarne vid fötterna och kastade dem ur sadlarne, grep den enes värja och genomborrade dem båda, innan de hunnit resa sig.

Nu förde han sig den enes uniform och satte sig upp på hans häst. Den andra hästen fick löpa. Så letade han sig fram till danskarnes läger, där han togs för att vara en af deras kamrater, utforskade detta noga till såväl läge som styrka, och kom äfven lyckligt därifrån och till det svenska, där han blef väl mottagen af själfva kungen, som då var Karl IX.

— Sådana raska gossar behöfver min son! sade han.

Kronprinsen Gustaf Adolf var äfven där i lägret, och Jon fick träda in i hans lifvakt.

Svenskarne öfverföllo nu danskarne och vunno en lysande seger. Jon utmärkte sig framför alla andra genom oförvägen tapperhet, och blef snart ryttmästare. Såsom sådan dref han danskarne ur Skara stad med ensamt sitt kompani.

Jon hade sanningsenligt talt om sitt äfventyr på Ölstorp för både kungen och kronprinsen.

Det var omkring år 1615 och nu var Gustaf Adolf Sveriges konung. Han låg med sina trupper vid Axvall, och Jon var äfven där.

Tidigt en morgon blef han kallad till konungens tält.

— Tag tio af dina bästa kamrater — du får utvälja dem själf — med dig. Du skall följa mig på en ridtur, lydde ordern.

Alla voro snart i ordning. Gustaf Adolf hade fältprosten med sig, och det bar af i rask traf.

— Var det här du träffade de två danska ryttarne? frågade kungen, när de redo in på Larfs hed.

— Ja, just här, ers majestät, vid de gamla bautastenarne, svarade Jon.

— Nå, du har väl glömt Kerstin Lilljehöök?

— Henne glömmer jag aldrig!

— Du får kanske träffa henne i dag.

Jon såg sju solar på en gång, men den klaraste lyste där borta åt Ölstorp till.

Det var ett lysande följa, som galopperade uppför och in på Ölstorp gård. Ryttmästar Lilljehöök stod ute på trappan.

— Hvad är det, som förskaffar mig en sådan nåd? hälsade han.

— Besöket gäller icke så mycket dig, utan mera en annan, svarade konungen.

Tjänarne mottogo hästarne och alla stego in i salen.

—Känner du igen denne man? sporde konungen Lilljehöök och pekade på Jon.

— Nej, det gör jag icke!

— Du har en dotter, som heter Kerstin, bed henne komma in.

Rodnande och blyg steg Kerstin Lilljehöök inom dörren, men när hon slog upp ögonen, fästes de på Jon och där stannade de också.

Hvad brydde hon sig om kungen och alla de andra. I många och långa år hade hon väntat och nu — nu var han ju här.

Och Jon. — Midt i stridens vimmel, där det gällde lif eller död, hade hans hjärta icke klappat, men nu slog det i vild fart. Hon stod där så skön hans ungdoms älskade och hennes blick var så varm. Att han endast vågat ila till och sluta henne i sina armar.

— Än du då, Kerstin, känner du igen den där mannen, som du inte kan taga ögonen ifrån? frågade konungen och det låg ett så soligt och vänligt leende öfver hans anletsdrag. Måhända voro tankarne hos Ebba, hans sköna och så innerligt och djupt älskade Ebba Brahe.

— Skulle icke jag minnas Jon Pedersson, min....käre, höll hon på att säga, men föll i stället på knä framför konungen.

— Ja, kärleken ser med skarpa ögon, fast den lär vara blind, sade konungen på samma gång allvarligt och skämtsamt, lyfte upp Kerstin och kysste henne på pannan.

— Jon Pedersson — den slyngeln! var Lilljehöök nära att utbrista, men häjdade sig, då han såg dennes ryttmästareuniform.

— Just han är det och nu ären I lika goda karlar, ryttmästare båda två. Kom hit, Jon Pedersson, och ställ dig bredvid Kerstin, kommenderade konungen.

Sedan han nu fäst sina ögon en stund på de två, tillade han:

— Hur var det -- hafven icke I ett tal oräknadt och skulle I icke vilja lösa det nu? Ingen af er har väl glömt multiplikationstabellen. Jag visade nyss formeln, men du, Jon, tillämpar den väl, som jag kan förmoda, hellre på munnen.

—Ers majestät! det problemet vill jag lösa, om Kerstin vill hjälpa mig, förklarade Jon.

— Jag gaf dig min tro, innan vi skilldes, försäkrade Kerstin.

— An du då, Lilljehöök, du har väl nu ingenting emot, att lektionerna fortsättas? frågade konungen.

— Jon Pedersson är icke af adlig börd, invände Lilljehöök, men undfallande och tveksamt.

— Han är redan adels ederlike, men bref och sköldemärke skall jag ändock gifva honom.

— Då har jag endast att önska eder lycka! medgaf Lilljehöök och slöt Jon och Kerstin i sin famn.

Gustaf Adolf fattade Jons och Kerstins händer, och förde dem ut i trädgården till löfsalen.

— Här afbröts edert räkneexempel och här må det fortsättas. Prost, läs välsignelsen öfver dessa båda.

Så skedde och däreföre yttrade de konungen:

—Stårck blir ditt adliga namn, Jon Pedersson! — Tycker du inte, att det är ett passande namn, Kerstin Lilljehöök? — Och så hoppas jag att storken rekryterar regementet. Ske alltså!

Och så hände det sig.

Men löfsalen i Ölstorps trädgård kallas än i dag för "Bröllopsgrottan".

HURULEDES ÄR DETTA.

Vi gifva ett hundra dollars i belöning för hvarje fall af katarr, som ej kan botas med HALL'S CATARRH CURE.

F. J. CHENEY & Co., egare, Toledo, O.

Vi undertecknade hafva känt F. J. Cheney de sista 15 åren och tro att han är fullkomligt hederlig i alla affärstransaktioner och i stånd att uppfylla hvarje förpliktelse, hvilken firman åtagit sig.

WEST & TRUAX, Wholesale Druggists, Toledo, O.
WALDING, KINNAN & MARVIN, Wholesale Druggists, Toledo, O.

HALL'S CATARRH CURE tages invärtes och verkar direkt på blodet och systemets slemhinnor. Pris 75c pr. flaska. Säljes hos alla apotekare. Rekommendationer sändas fritt.

HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

Nya Importerade Böcker.

Arbetets söner. Ett monumentalt illustrationsverk. Med nära 400 illustrationer. Stor tvåroktav. 696 sidor. Inbunden i fina pärmar $2.70

Artistblod. Romantiserade skildringar ur det skandinaviska Teater-, Varieté- och Cirkuslifvet af Carl Munsmann m. fl. Med 200 illustrationer. 352 sidor. Bunden i elegant klotband $1.25
Häftad 85c

Bilderbok för barn. Innehålla ett flertal eleganta färgtryck med text 12c

Blodoffren af Emile Zola. Stort oktavformat. Inbunden i vackra klotpärmar $2.10

Cigarettrökaren. Berättelser ur verkligheten af C.Ranger Gull. 168 sidor 25c

Cleo de Merodes offer eller den belgiska konungadottern i dårhuset. Nutidsroman af Heinrich Buttner. 726 sidor med 1 porträtt och rikt illustr. Inb. i särskildt komponeradt fint klotband $1.65

De fyras tecken. Detektivroman af Conan Doyle 45c

Den sköna kvinnan. En praktisk afhandling om utvecklandet och bibehållandet af kvinnans hälsa och skönhet 15c

Den tappre Juan Moreira, ett sydamerikanskt polisdrama. Romanen innehåller 332 sidor. Rikt illustrerad. Inb. i elegant klotpraktpärm 70c

Det flaggar i staden och hamnen. Roman af Björnstjerne Björnson. Inbunden i fint klotband $1.90

Ebb och flod. Hvad tidens ström bringar och bortför. Af John Ruskin. 142 sidor 30c

Elvira eller Kinesbruden. Roman af Edgar Bender. 800 sidor, rikt illustr. Inb. i fint klotband $1.35
Häftad 95c

En storstads skuggsidor. Sederoman från våra dagars Stockholm af Gurt Lange. $1.35

Europas suveräna furstehus med genealogiska notiser af kammarherre Grefve F. U. Wrangel, utgifvet af Hasse W.Tullberg. Innehåller 850 porträtt af de suveräna europeiska furstefamiljernas medlemmar och 500 konstnärliga illustrationer af slottsarkitekten Agi Lindegren, framställande residensen eller lustslotten samt historisk-heraldiska motiv. Inbunden i särskildt gjorda, hållbara och vackra im. halffranska band $4.75

Finland i bilder. 186 folioplanscher med bilder från alla delar af Finland, samt text på svenska, finska, ryska, tyska, franska och engelska språken. Originalpraktbind $3.00

Frigörelse. Berättelse från revolutionen och storstrejkens dagar i Ryssland och Finland af W. Granath 25c

Från Furst Alberts land. Skildringar af furstendömet Monacos land och folk, historia och statsinstitutioner af Ragnar Lundberg 15c

Förföljd. Detektivroman af A. Conan Doyle 45c

För kafferepet af E. L. . . . 10c

Gudinnan af Atvatabar. En upptäcktsresa i underjorden och Atvatabars eröfring. Roman af William R. Bradshaw. 448 sid. och inb. i en mycket vacker klotpraktpärm i guld och färgtryck 85c

Inåt eller utåt. En tidsbild af Agnes Giberne. 216 sid. . . . 25c

I turban och Chechia. Skisser och utkast af Radscha. . . . 20c

Julklappsverser och Grötrim af Gustavus. Mycket roliga. 10c

Jul- och Nyårsverser af Gustavus 10c

Kvinnotjusaren. Originalroman af J. Brun. Inb. i två delar med prima klotband . . . $1.35

Lifsens ondska. Bilder från en gammal stad. Af Gustaf Wied. En af de roligaste böcker man kan läsa. 344 sidor. 50c

Minnen från Västergötland. Hälsning till hembygden från dess i Uppsala studerande ungdom. Andra upplagan. Med öfver 100 illustrationer. 192 sidor. 1901. 4:o format. Originalpappb. 70c

Lilly, eller gäckade lyckodrömmar. Sensationsoriginalroman i två delar ur det moderna Stockholmslifvet af Grimner. 1,280 sidor och talrika helsidesillustrationer. Inb. i vackra särskildt komponerade pärmar $1.40

Namnsdagsverser att skrifva på vykort och gratulationsbref af Gustavus 10c

Ralston-klubbens Råd till friska. 15c

Rosen och Resedan. Verklighetsskildring ur Stockholmslifvet af J. Brun. Boken innehåller 2 delar, tillsammans 1,360 sidor med en mängd illustrationer, samt inbunden i eleganta särskildt komponerade pärmar i flera färger. . $1.40

Sjökaptenens son. Svensk originalberättelse från Stockholmslifvet af Cyris Wald. 128 sidor med många illustrationer af P. Hedman 15c

Skön Ellen eller fosterbarnet. Svensk originalroman af J. Brun. Stort format. 1,280 sidor. 43 helsid.-ill. 70c

Slå upp! Ett litet poemlexikon för vykort innehållande 300 svenska originalverser lämpliga vid alla möjliga tillfällen af Björn Cederberg 12c

Solen i Karlstad eller **"Jänta å Ja".** Svenskt original af Gunnar Forsman. Inbunden i särskild fin komponerad pärm. 935 sidor stor bokformat. $1.25

Spridda blad ur komminister Frids dagbok efter hans död utgifna. 155 sidor 10c

Svensken i Soluppgångens land. Japan 1775—1776 af Milo Hallman 10c

Vida världen. Resor och äfventyr i främmande land. Första serien. 446 illustrationer. 480 dubbelspaltiga sidor. Inb. i elegant klotband $1.40

Vida världen. Andra serien. 571 dubbelspaltiga sidor. Öfver 600 illustrationer. Eleg. kloth.. 1.50

Napoleon Bonaparte. Af William M. Sloane. En populär historisk framställning. Öfversättning af O. H. Dumrath. Med talrika illustrationer efter de förnämsta original. 608 sidor. 1904. Inb. i särdeles elegant och smakfullt halffranskt band $1.75

Wilhelm II i privatlifvet. Ur Berliner-hofvets hemliga historia efter hofdamen hos kejsarinnan-drottningen, Grefvinnan Eppinghovens papper och dagboksanteckningar från 1888—1808. Utgifven af Henry W. Fischer. 416 sidor. 1905. Inb. i halffranskt originalb. $1

Hennes hjärta Roman af Holger Rasmussen. 220 sid. . . . 45c

Ett helgon. Roman från det moderna Italien af Antonio Fogazzaro. Öfversättning från italienskan af Amalia Fahlstedt. 376 sid. 1907. . . . . 60c

Billionären. Äfventyrsroman af Ambrose Pratt. 378 sid. . . 45c

Rodney Stone. Roman af A. Conan Doyle. 336 sidor. 1906 . . . . . 45c

Tre amiraler. Berättelser af W. H. G. Kingston Med illustrationer. 336 sidor. 1904. Kartonerad 60c

Trogen in i döden. Berättelse från Karl den stores tid af Felix Dahn. 327 sid. 1904. . . . 45c
Indb i eleg. originalclotb. 80c

Zanoni Roman af Edw. Lytton Bulwer. 500 sid. 1904 . . . . . 60c

Evangelium för barnen. Korta förklaringar öfver årets evangelietexter af Zacharias Topelius. Andra upplagan. 290 sid. 1899. Inb. i clotband. 60c

Biblisk konkordans. Nya testamentet af F. Schulthess. 576 sidor. 1899. Inb. i smakfullt starkt clotband $1.20

Biblisk konkordans. Nya testamentet. **Förkortad uppl.** af F. Schulthess, utgifven af John Swartz. 268 sidor. 1900. Originalclotband 45c

Reseminnen från det Heliga Landet, Egypten och Turkiet af A. Nordlander. Med 23 planscher. 480 sidor. 1899. Inb. i eleg. original-clotb. . 70c

Bibliska berättelser för barn af en teolog. Med 53 illustrationer. 176 sidor 1889. Clotb. 50c

Ofvanstående böcker sändas portofritt vid insändandet af beloppet till

C. Rasmussen Pub. Co., 720-722-724 So. 4th Street. **Minneapolis, Minn.**